

חַת־ת לַיּוֹם שְׁשִׁי פָּרַשַׁת כִּי תֵצֵא עֶרֶב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ י"ב אֶלּוּל ה'תשפ"ה

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שִׁישִׁי עִם רִשִּׁי

הַיּוֹם מֹשֶׁה רִבְּנוֹ אוֹמֵר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל אַרְבַּע סוּגֵי מִצְוֹת:

- אֲנָשִׁים שְׁלֹא צָרִיכִים לְצֵאת לְמַלְחָמָה** – אָדָם שֶׁרָק הִתְחַתֵּן, לֹא צָרִיךְ לְצֵאת לְמַלְחָמָה, הוּא צָרִיךְ לְהִקְדִּישׁ זְמַן לְאַשְׁתּוֹ הַחֲדָשָׁה וּלְשִׁמְחָה אוֹתָהּ עַד שֶׁנָּה מֵהִתְחַתְּנָה. אוֹתוֹ דֹּבֵר אִם בָּנָה בֵּית חֲדָשׁ אוֹ נָטַע כָּרֶם.
 - אָדָם שְׁלֹא שִׁלַּם חֲזָרָה כֶּסֶף שְׁלוֹהוּ**, בֵּית הַדִּין יִכּוֹל לִקְחַת מִרְכּוּשׁוֹ כְּדִי לְוֹדֵא שִׁישְׁלֵם וְזֹאת מִכֵּיּוֹן שֶׁיִּרְצֶה אֶת דְּבָרָיו חֲזָרָה. אֲבָל בֵּית הַדִּין לֹא יִכּוֹל לִקְחַת חֲפָצִים שֶׁהוּא צָרִיךְ לְצָרָךְ עֲבוֹדָתוֹ, אַחֲרֵת לֹא יוֹכֵל לְחִיוֹת.
 - אִם אָדָם גָּנַב אָדָם אֲחֵר וְהִשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ כְּעֶבֶד, אִפְּלוּ שֶׁהִזְהִירוּ אוֹתוֹ שֶׁאִסּוּר לַעֲשׂוֹת כֵּן, עוֹנָשׁוֹ מוֹת עַל יְדֵי בֵּית הַדִּין.**
 - שְׁמִירַת הַלְכוֹת הַצִּרְעָה** – אֶת פְּרִטֵּי הַהֶלֶכָה לְמַדְנֹה בְּחֵמֶשׁ וַיִּקְרָא. יֵשׁ לְזַכֵּר אֶת חֲשִׁיבוֹת הַדִּבְרֵי מֵהַסְפּוֹר שֶׁל מְרִים, שֶׁסִּפְּרָה לְשׁוֹן הָרַע וְקִבְּלָה צִרְעָה.
- כַּעַת חוֹזְרִים עַל הַמִּצְוֹת הַנוֹגְעוֹת לְהַלּוֹאֵת כֶּסֶף אוֹ חֲפָצִים. אִם אָדָם לֹא יִכּוֹל לְשַׁלֵּם חֲזָרָה אֶת הַכֶּסֶף שְׁלוֹהוּ. לְמַלְּוָה יֵשׁ רְשׁוּת לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ לָתֵת לוֹ חֲפֶץ מֵהַבֵּית כְּמִשְׁכּוֹן לְכָךְ שִׁישְׁלֵם אֶת חוּבוֹ בְּהִקְדָּם הָאֲפָשָׁרִי. אֲבָל אִסּוּר לְהַכְנִס לְתוֹךְ הַבֵּית – הוּא צָרִיךְ לְהוֹצִיא אֶת זֶה הַחוּצָה אֶל הַמְּלִוָּה.
- אִם הוּא עֲנִי וְלוֹקָחִים אֶת הַפִּיג'מָה שֶׁלוֹ כְּמִשְׁכּוֹן, יֵשׁ לְוֹדֵא שֶׁהוּא מְקַבֵּל אוֹתָהּ חֲזָרָה לְלִילָה כְּשֶׁהוּא זָקוּק לָהּ לְשִׁנָּה. הוּא יוֹדֵה לָךְ וְה' יַחְשִׁיב זֹאת כְּזָכוּת מִיְחָדָת שֶׁאַתָּה עוֹזֵר לוֹ לְהַחֲזִיר אֶת הַהֶלְוָה, וְעַדִּין דּוֹאֵג לְכָךְ שֶׁיֵּשׁ לוֹ אֶת כָּל מַחֲסוּרוֹ.

תהלים / יום י"ב לחדש פרקים ס"ו-ס"ח

בפרק ס"ו, דוד המלך אומר ברוח הקדש מלים אותן נאמר לה' באשר משיח יבוא.
בפסוקים י', י"א וי"ב דוד המלך מראה כיצד נודה לה' על כך שהציל אותנו מצרות הגלות.
נאמר שלמרות שה' בחן אותנו בצרות רבות, ולפעמים נהיה אפילו גרוע יותר, בסוף ה' הציל אותנו
"**ותוציאנו לרועה**". נודה לה' על כך שהוציאנו מהגלות לזמן הגאולה.
(ראה מצודות על הפרק והקדמה לפרק בתהלים אהל יוסף יצחק)

תניא / אגרת הקדש סימן י"ג (י"ב אלול שנה פשוטה)

ישנן שתי דרכים לנתינת צדקה:

אם מקבלים דמי כס בסך 10 ש מדי חודש, אפשר להפריש 1 ש (מעשר) או 2 ש (חמש) לצדקה, כפי
שההלכה אומרת.

דרך נוספת היא לערוך חשוב לכמה כסף אנו זקוקים ולתת את כל היתר לצדקה.
במכתב אותו לומדים היום בתניא, האדמו"ר הזקן מלהיב את החסידים לתת הרבה צדקה על ידי
שמסביר מה קורה בשנותנים ומדוע זה חשוב.

במכתב הזה נראה כיצד נתינת הרבה צדקה היא דבר שכל חסיד יכול לעשות.

קודם כל נלמד על שתי דרכים שונות בהם יהודי יכול לעבוד את ה':

יהודי יכול לקיים מצוות וללמד תורה בדיוק בדרך שהתורה אומרת. הוא יכול לעבוד קשה ולקיים
את הכל בדיוק בדרך הנכונה. כל עבודת ה' שלו היא בינו לבין ה' ואף אחד אחר לא צריך לדעת מזה.

או ישנה דרך אחרת- אדם יכול להרגיש נלהב על תורה ומצוה, עד כדי שהוא רוצה שאנשים אחרים
גם יהנו מזה. הוא משקיע הרבה זמן ומאמץ בנסיון שהכל יהיה משלם, הוא עסוק בקיום הרבה מצוות
ומראה לכלם עד כמה הוא אוהב יהודים אחרים.

איזה יהודי אתם?

מחר בעזרת ה' נלמד על כך עוד.

היום יום / י"ב אלול

הרבי הרש"ב אמר המשך ארוך מאוד הנקרא "בשעה שהקדימו" - תרע"ב, או פשוט מכנה- ע"ב.
מהו המשך? הוא הרבה מאמרים שיש ללמד אותם על פי הסדר, כמו מאמר אחד ארוך.

ההמשך המכנה ע"ב נאמר במשך למעלה משלוש שנים מחג השבועות שהרבי הרש"ב היה
בליובאוויטש (תרע"ב) עד לפרשת וירא בשנת תרע"ו כשהרבי הרש"ב היה ברוסטוב.

המאמר מתחיל במלים "זה אמר". ישנם 144 מאמרים בהמשך הזה.

בעצם לרבי הרש"ב אפילו היה חלק שני, אבל הוא לא אמר אותו בפני החסידים אלא רק כתב אותו.

ספר המצות / מצות עשה ע"א

המצוה של היום, **מצות עשה ע"א**, היא שאדם שעבר עברות מסימות צריך להקריב קרבן אשם.
אם אדם מעל (השתמש בדבר קדוש ששייך לה' או לבית המקדש)

אדם שהתחתן עם שפחה חרופה (שפחה שהיתה מארסת לאדם אחר ונשלחה לחופשי על ידי אחד מהבעלים שלה).

אדם שגנב כסף או יש לו משהו שצריך להחזיר לאדם אחר והוא משקר ונשבע בבית הדין.

רמב"ם / הלכות שגגות פרקים ט', י', י"א

היום לומדים עוד על קרבנות שאדם מביא כשעובר עברה:

פרק ט' - לומדים את ההלכות של אשם ודאי המובא על עברה שאדם יודע בודאות שעבר.

פרק י' - הרמב"ם מלמד על קרבן עולה ויורד, שתלוי מה מצבו של המביא- האם הוא עשיר או עני.

פרק י"א - העברה להכנס לבית המקדש כאשר אדם טמא או אכילת קרבנות במצב זה יש בה

הלכות שונות מכל עברה אחרת שלומדים בפרקים האלה

דרכי החסידות / חדש אלול

בחדש אלול עורכים חשבון נפש- לראות מה עשינו במהלך השנה החולפת. האם עשינו "עבודה טובה" עם המצוות שלנו? האם הצלחנו להלחם נגד התעלולים שהיצר הרע מנסה עלינו? האם השתפרנו בעבודת ה' שלנו במהלך השנה האחרונה? האם אנו באמת משתמשים בכל כוחותינו כדי לקרב את הגאולה?

איך עורכים חשבון נפש? אבא של הרבי, ר' לוי יצחק מסביר שהמילה "אלול" מלמדת אותנו כיצד. הערך המספרי של המלים אלול הוא 67. מלה נוספת באותה גימטריה היא בינה! להבין.

ישנן שתי דרכים להבין ענין- אפשר להבין מה קורה באפן כללי או אפשר להבין כל פרט ופרט בענין. אם אנו מדברים למשל על מכוניות, אנו יכולים להבין שמכוניות זקוקות לדלק על מנת לנסע, או אנו יכולים להבין מדוע המכונית זקוקה לכל אחד מהחלקים המרכיבים את המנוע על מנת שתעבד כראוי והגלגלים יסתובבו. אופן ההבנה השני הוא "בינה".

לצורך חשבון הנפש שלנו באלול, אנו צריכים להשתמש בבינה. אנחנו לא יכולים להסתפק במחשבה - האם נהגתי השנה בכבוד הורים? אולי אני צריך להשתפר? אנו צריכים לחשב "אני צריך להתנהג עם יותר כבוד הורים, על ידי שאצית למה שהורי אמרים תכף ומיד במקום להמתין עד שיתחשק לי. כשאנו חושבים על התנהגותינו תוך שמוש בבינה, אנו יכולים לחשב כל פרט ופרט ולהיות בטוחים שאנו ממלאים את השליחות שלנו לקראת השנה החדשה בדרך הכי טובה שאפשר.

גאולה ומשיח / משיח יסביר

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

הנביא זכריה חי בתקופת הנביא חגי. באותם ימים, בני ישראל חזרו לארץ ישראל מגלות בבל ונסו לבנות מחדש את בית המקדש.

זכריה החל לנבא כאשר היה עדין צעיר, ונבא נבואות מפרסמות על משיח. נבואות רבות של זכריה הן מסתוריות ולא מובנות. הנביא אומר מה ראה, וזה נראה כמו חלום שאי אפשר להבינו.

רש"י מסביר (בפסוק הראשון של זכריה) שלא נבין את כל נבואות זכריה עד שמשיח עצמו יסביר אותן!

בעזרת ה' בימים הקרובים נלמד כמה מהנבואות המפרסמות של זכריה על הגאולה.